

Catalanitzar Europa

written by Jordi Salat | 1 de desembre de 2017

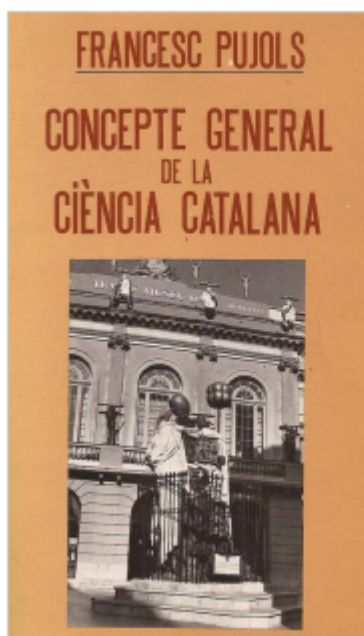
Llegeixo avui 9 de novembre de 2017 a la premsa, notícies que parlen de polítics del Parlament Europeu que estan ignorant la qüestió catalana i que es fa el buit a Carles Puigdemont, president legítim de Catalunya, avui en funcions suspeses pels dictàmens d'uns poders polítics espanyols (als qual jo anomeno "espanyatistes" quan tot ho justifiquen amb la seva interpretació "subjectiva" de les lleis i els articles de la Constitució espanyola actual). Es renten les mans tot dient que el tema de la situació política de Catalunya respecte d'Espanya, és una "qüestió interna". Consideren al president legítim de Catalunya ara instal·lat a Brussel·les, un "fugitiu" i no pas un "exiliat" polític que fuig de la repressió "espanyatista" fomentada des dels poders majoritàriament ubicats a Madrid i de parla castellana (tot i que a Catalunya hi tenen servidors de parla catalana).

Mentre ho llegeixo, em vénen al cap uns textos que vaig llegir ara fa més de vint anys. Són aquests:

"La catalanització d'Europa que avui és el rovell de l'ou de la civilització, representa la universalització del món, i per això creiem que el millor favor que se li pot fer és catalanitzar-lo fins que el nom de **Catalunya** ompli la terra i faci veure a tothom que en les qüestions capitals té la paella pel mànec, i és **l'única nació del món que pot portar ideals reals, positius i concrets a la civilització europea que, com hem dit i repetim, no passa ni ha passat mai d'ésser una civilització material, que ha fet un ús equivocat de la raó i que havia d'acabar a cops de puny i a canonades**, com veiem que ha acabat amb la guerra que va començar l'any 14 d'aquest segle, que és una conseqüència lògica de la manca d'una lògica fonamentada en l'estudi natural, perquè si els homes del Nord han estudiat la realitat ha estat sempre portats per l'afany de modificar-la i en ço que fa referència als ideals reals i

definitius que toquen de peus a terra els han volgut substituir per ideals irrealitzables que han tingut la pretensió, no solament de tergiversar la realitat, sinó de canviar-la i destruir-la.”

Aquest text que ja fa palesa la desconfiança amb les mentalitats i comportaments dels europeus del Nord, el va escriure Francesc Pujols¹, ara fa molts d'anys, en el llibre **Concepte General de la Ciència Catalana**, llibre 3r, capítol XVIII.

I

Els fets actuals li estan donant la raó. I, ara, la qüestió és: Com s'ha de fer la catalanització d'Europa? Jo he proposat **el camí de la vernacularització**. Ho he exposat en el llibre "Vernaclística" i també n'he parlat en el llibre "Les quatre columnes catalanes". **Aquest marc referencial vernaclístic, al qual fins i tot li vaig posar una bandera, podria haver portat a Catalunya i la catalanitat vernaclística un reconeixement internacional i convertir-la en líder dels moviments dels nacionalismes vernaclístics que des de fa uns anys emergent a tot el món.** Francesc Pujols va dir el que va dir, també perquè havia llegit el llibre del seu gran amic Alexandre Deulofeu, "La pau al món per la matemàtica de la Història" i coneixia

els paradigmes de la concepció cíclica dels fets històrica, dels quals parlen tradicions antigues i historiadors europeus com Toynbee i Spengler.

Els qui han d'ensenyar a Europa què és el vernaclisme són els catalans, és Catalunya i en llengua catalana. Cal tenir present que Francesc Pujols era admirador de Ramon Llull (igual que el seu amic Salvador Dalí i altres pensadors catalans com és el cas de Xirinacs l'autor del sistema filosòfic "Globàlium" i de poetes com és el cas de Jacint Verdaguer). La Vernaclística que jo predico, està basada en una frase atribuïda a Ramon Llull:

"Cada nació té una estrella al cel i la seva pròpia imatge celeste. També té en les jerarquies supra celestes una Intel·ligència que el governa. Aquesta Intel·ligència és coneguda amb el nom d'Àngel Nacional" (Extret del llibre: E.C. Agrippa De Oculata Philosophia in Artem Breuem Raimundi Lulii (De Oculata Filosofia en l'Art Breu de Ramon Llull).

"Déu va dividir la paraula de l'home en distintes llengües, cada una amb els seus propis caràcters d'escriptura, amb el seu propi ordre, número i figura, ordenats, no a l'atzar o voluntat de l'home, sinó conforme a les disposicions harmòniques amb els cossos celestes" (E.C. AgrippaDe Oculata Philosophia in Artem Breuem Raimundi Lulii (La Filosofia Oculata en l'Art Breu de Ramon Llull).

Acabo dient: "Europa, serà vernaclista o no serà" i qui té aquesta missió és Catalunya, els habitants de Catalunya i la cultura de llengua catalana, afegeixo, embrancada entre altres arrels, també amb arrels occitanes. El vernaclisme ha de regenerar el concepte d'Europa.

Tres principis: Veritat, Bondat i Virtut.

Tres banderes:

Nació natural o Vernacle. Conjunt de nacions naturals o vernaclístiques. Identificació nacional vernaclística (Nova bandera ideada per mi)

L'Europa de les nacions naturals o vernacles, naturals o zodiacals.